

H12

Eindige lichamen

Def. Een lichaam K heet eindig als $\#K \in \mathbb{N}_{\geq 1}$, oftewel
Als K eindig is als verzameling.

Het blijkt dat er niet voor elke eindige getal
een eindig lichaam bestaat. Bovendien geldt dat wanneer
er een eindig lichaam is met, zeg q , elementen, dat dan
dat lichaam op isomorfie na eenheidig bepaald is.

Net zoals met groepen kan men eindige lichamen dus
classificeren.

St.12.1

1. Als K een eindig lichaam zou zijn, dan zou moeten
volgen dat het een aantal elementen heeft dat een
priem macht is, d.w.z. $\#K = p^n$ voor $p > 0$ priem en
 $n \geq 1$ geheel. Bovendien zou dan $\text{char}(K) = p$ zijn

2. Als $q = p^n$ een priem macht is zoals hierboven beschreven,
d.w.z. $n \geq 1$ geheel $p > 0$ priem, dan is er een eindig
lichaam met p^n elementen. En dit lichaam is op
isomorfie na eenheidig bepaald.

— We hebben existentie en eenheidigheid van \mathbb{F}_p , p priem, al
— We willen hiernieuw zeggen: eindige lichamen bestaan per constructie $\mathbb{F}_p := \mathbb{Z}/p\mathbb{Z}$
alleen voor priem machten, en als ze bestaan, dan ligt hun
structuur volledig vast door hun aantal elementen!

Bew

a. 1. Stel K is een eindig lichaam. Dan kan
van K het karakteristiek niet 0 zijn, anders zou K
een deellichaam \mathbb{Q} hebben dat isomorf is met \mathbb{Q} , maar \mathbb{Q}
is oneindig terwijl K eindig zal zijn.

$\Rightarrow \text{char}(K) = p$ voor p priem. Nu nog aantonen
" $\#K = p^n$ " voor een $n \geq 1$ geheel.

Omdat K als deellichaam $K_0 \cong \mathbb{F}_p$ beweert, en
beide zijn eindig met, zeg $\#K = q$, en we weten
 $\#K_0 = p$.

volgt dus, wanneer $[K:K_0] = n \geq 1$, ook wel slordig $[K:\mathbb{F}_p] = n$ geschreven, dat er een K_0 -basis van n elementen $e_1, \dots, e_n \in K$ zijn voor K over K_0 . Dus elke $\alpha \in K$ correspondeert met een unieke lineaire combinatie $\lambda_1 e_1 + \dots + \lambda_n e_n$ op e_1, \dots, e_n met $\lambda_1, \dots, \lambda_n \in K_0$ op p^n manieren te kiezen. Elke lineaire combi levert een andere $\alpha \in K$ wegens lineaire onafhankelijkheid, en dit zijn ook alle $\alpha \in K$ wegens opspanning $\Rightarrow \#K = p^n$ met $n \geq 1$ \square

2. zij p priem, $n \geq 1$ geheel, en zij $q = p^n$.

We gaan kijken naar het wegens H.11 bestaande ontbrekende lichaam van $X^q - X \in \mathbb{F}_p$ over \mathbb{F}_p , dus $\sum_{i=0}^{q-1} \frac{X^q - X}{\mathbb{F}_p} =: K$

Als we kunnen laten zien $\#K = q$, zijn we klaar.

We vinden in $K \ni \alpha_1, \dots, \alpha_q$ met $(X^q - X) = \prod_{i=1}^q (X - \alpha_i)$

Dese $\alpha_1, \dots, \alpha_q$ zijn de niet noodzakelijk verschillende q nulpunten van $X^q - X$ in K . noem $A = \{\alpha_1, \dots, \alpha_q\}$.

We gaan aantonen: (i) $\alpha_1, \dots, \alpha_q$ wel alle verschillend, en $\#A = q$

(ii) A is deellichaam van K

(i) stel $\exists i \neq j : \alpha_i = \alpha_j$, dan $X^q - X$ heeft een dubbel nulpunt dan volgt dat $[X^q - X]'(\alpha_i) = 0$, de afgeleide (algebraïsche) van $X^q - X$ in α_i is nul. maar

$\mathbb{F}_p \ni [X^q - X]' = q \cdot X^{q-1} - 1$ en $q = p^n = 0$ in \mathbb{F}_p dus dit is het -1 polynoom, wat nooit 0 wordt door evaluatie. $\perp \Rightarrow$ alle α_i verschillend, $\#A = q$

(ii) zij $\beta, \gamma \in A$. Dan $\beta^q = \beta$, $\gamma^q = \gamma$. We gaan een algemeen toepasbaar lemma bewijzen voor we verdergaan:

Lemma zij $\varphi: L \rightarrow L$ een homomorfisme van uitdrievens (endomorfisme). Dan is $FP(\varphi) = \{x \in L : \varphi(x) = x\}$ een deellichaam van L

Bew als eerst: $\varphi(1) = 1$ dan $1 \in FP(\varphi)$. als $x, y \in FP(\varphi)$ dan $\varphi(x) = x$, $\varphi(y) = y$ dan $\varphi(x-y) = \varphi(x) - \varphi(y) = x-y \Rightarrow x-y \in FP(\varphi)$

en als $y \neq 0$ dan $\varphi(xy^{-1}) = \varphi(x)\varphi(y)^{-1} = xy^{-1} \Rightarrow xy^{-1} \in FP(\varphi)$ \square

dit lemma, toegepast op $x \mapsto x^q$, $K \rightarrow K$. Dit is omdat $F_p \subset K$, dus F_p is priemlichaam van K , het frobenius homom. n keer toegepast, $F^n : (x \mapsto x^p)^n = x \mapsto x^{p^n} = x^q$ en frobenius was endomorfisme voor lich. met $\text{char}(K) = p$.

Dus we vinden $A = FP(F^n)$ deellichaam van K , met q elementen.

nu moeten we nog aantonen $A = K$. Maar dit is niet zo moeilijk meer. Waarom is dit nodig, als we al een A hebben gevonden dat een lichaam is met q elementen? Omdat we zeker willen zijn dat het echt bestaat. Gelijkheid met een onts. lichaam $\bigcup_{F_p} \frac{x^q - x}{F_p}$ legt dit bestaan onomstotelijk vast.

Omdat $\alpha_1, \dots, \alpha_q \in A$, volgt $F_p(\alpha_1, \dots, \alpha_n) \subset A$, maar dan $\bigcup_{F_p} \frac{x^q - x}{F_p} \subset A \subset \bigcup_{F_p} \frac{x^q - x}{F_p} \Rightarrow A = \bigcup_{F_p} \frac{x^q - x}{F_p}$

—! Tenslotte nog eenduidigheid. Stel L is ook een lichaam van q elementen dan willen we een isomorfisme $L \cong K := \bigcup_{F_p} \frac{x^q - x}{F_p}$ aantonen, oftewel dat L een onts. lichaam is van $x^q - x$ over F_p .

— $\# L = q = p^n$, dus L heeft $\text{char}(L) = p$. $\exists L_0 \cong_{F_p} \text{priemlichaam}$. Verder geldt $\# L^* = q-1$, en wegens 3.14 is dan elke $\alpha \in L^*$ van orde delend $q-1$, dus $\alpha^{q-1} = 1$, dus $\alpha^q - \alpha = 0$.

Dit betekent dat L^* $q-1$ elem. bevat die verschillende nullpunten van $X^q - X \in L[X]$ zijn, en $\alpha \in L$ voldoet ook. Dus $X^q - X$ heeft alle $\leq q$ de nullpunten

(9) in L , dus $X^q - X = \prod_{\alpha \in L} (X - \alpha)$. Er volgt

$\bigcup_{F_p} \frac{x^q - x}{F_p} \cong \bigcup_{L_0} \frac{x^q - x}{L_0} \subset L$. Maar elke kleinere

verzameling $S \subset L$ heeft minder dan q elementen en mist dan één van de $\alpha \in L$, dus mist een nullpunt van $X^q - X$, dus kan niet $\bigcup_{L_0} \frac{x^q - x}{L_0}$ zijn.

$\Rightarrow \bigcup_{L_0} \frac{x^q - x}{L_0} \subset L$ kan niet dus $\bigcup_{L_0} \frac{x^q - x}{L_0} = L$

$\Rightarrow \bigcup_{F_p} \frac{x^q - x}{F_p} \cong L$ \square

we schrijven dus op isomorfie na een uniek \mathbb{F}_{p^n} voor elke gehele n .

Gevolg
12.4

Zij q maakt v.e. priemgetal p en $q > 1$, dan is \mathbb{F}_q het ontbindingslichaam van $X^q - X$ over \mathbb{F}_p en in \mathbb{F}_q gelat $X^q - X = \prod_{\alpha \in \mathbb{F}_q} (X - \alpha)$

Bewijs Dit is gegeven in het voorgaande bewijs:

Stelling Voor elke priem macht $q > 1$ is de groep \mathbb{F}_q^* cyclisch
12.5 met orde $q-1$.

Bew $\#\mathbb{F}_q^* = q-1$ want $\mathbb{F}_q^* = \mathbb{F}_q - \{0\}$, en wegens 3.14
is \mathbb{F}_q^* cyclisch. \square

Def Een element $\alpha \in \mathbb{F}_q^*$ dat \mathbb{F}_q^* voortbrengt
heeft een primitive wortel van \mathbb{F}_q
multiplicative orde in $q-1$ (niet zomaar een deeler van $q-1$
maar $q-1$ zelf).

Stelling Zij q een priem macht van p . Dan is er een $\alpha \in \mathbb{F}_q$
12.6 met $\mathbb{F}_p(\alpha) = \mathbb{F}_q$.

Bew. neem een existente (wegen 5.12) primitive wortel α uit
 \mathbb{F}_q^* . Dan volgt $\alpha, \alpha^2, \dots, \alpha^{q-1}, 1 \in \mathbb{F}_p(\alpha)$
en $0 \in \mathbb{F}_p(\alpha)$ dus $\mathbb{F}_q \subset \mathbb{F}_p(\alpha)$, en natuurlijk
 $\mathbb{F}_p(\alpha) \subset \mathbb{F}_q$ omdat $\alpha \in \mathbb{F}_q$. Dus $\mathbb{F}_p(\alpha) = \mathbb{F}_q$ \square

Stelling Zij q een priem macht van p dan is er
12.7 een monisch irred. polynoom $f \in \mathbb{F}_p[X]$ met $\mathbb{F}_q \cong \mathbb{F}_p[X]/(f)$

Bew

neem $\alpha \in \mathbb{F}_q^*$ primitieve wortel en $\bar{y} \in \mathbb{F}_p$ het minimumpolynoom, dat is monisch en irreductibel. Wegens g.z.(c) volgt $\mathbb{F}_p(\alpha) \cong \mathbb{F}_p[x]/(f_{\alpha, \mathbb{F}_p})$.
Dus neem $f = f_{\alpha, \mathbb{F}_p}$, dan $\mathbb{F}_q = \mathbb{F}_p(\alpha) \cong \mathbb{F}_p[x]/(f)$ \square

Vb

realiseer \mathbb{F}_8 door: $\mathbb{F}_8 = \mathbb{F}_2[x]/(f)$ waar $f = x^3 + x^2 + 1 \in \mathbb{F}_2[x]$.
schrijf $\alpha := X \bmod(f)$, dan $\mathbb{F}_8 = \mathbb{F}_2(\alpha)$
en elke $p \in \mathbb{F}_8$ schrijven we uniek op de basis $\{1, \alpha, \alpha^2\}$.

Zij nu $y \in \mathbb{F}_8 - \mathbb{F}_2$, dan volgt $y^n = 1 \Leftrightarrow n|8-1, n \neq 1$
 $\Leftrightarrow n=7$. dus elke $y \in \mathbb{F}_8 - \mathbb{F}_2$ is primitieve wortel van \mathbb{F}_8 .
Dus $\langle y \rangle = \mathbb{F}_8^*$, waaruit via 12.6 volgt $\mathbb{F}_2(y) = \mathbb{F}_8$
voor elke $y \in \mathbb{F}_8 - \mathbb{F}_2$. Maar dan moet gelden voor $f_{\mathbb{F}_2}^Y$
dat $\text{gr}(f_{\mathbb{F}_2}^Y) = [\mathbb{F}_8 : \mathbb{F}_2] = \log_2(8) = 3$.

Het blijkt dat er maar 2 3degraads irred. mon. pol. zijn over \mathbb{F}_2
namelijk $x^3 + x^2 + 1$ en $x^3 + x + 1$

1. als $y^3 + y^2 + 1 = 0$, bekijk dan eens het product in
 $\mathbb{F}_2[x]: (x-y)(x-y^2)(x-y^4) = (x^2 - (y+y^2)x + y^3)(x-y^4)$
opm: $-1=1$ we zien $-(y^4 + y^2 + y) = y(y^3 + y^2 + 1) - y^3 - y^2 = 0 + 1 = 1$
 $y^6 + y^5 + y^3 = y^3(y^3 + y^2 + 1) = 0, y^7 = 1$
dus hier staat precies $f_{\mathbb{F}_2}^Y$. We hebben daarmee precies
de nulpunten van $f_{\mathbb{F}_2}^Y$ in \mathbb{F}_8 gevonden.

2. als $y^3 + y + 1 = 0$, dan is $(y^2)^3 + y^2 + 1 = y^6 + y^2 + 1$
 $= y^3(y^3 + y + 1) + y^4 + y^3 + y^2 + 1 = y(y^3 + y + 1) + y^3 + y + 1$
 $= 0$, dus ook $f_{\mathbb{F}_2}^Y(y^2) = 0$. maar dan is
 $y^3 = y^2$ ook een nulpunt van $f_{\mathbb{F}_2}^Y$, dus volgt dat
 $y^{12},$ omdat $y^{12} \notin \mathbb{F}_2$ waar $y^{12} = y^4$ en $7 \nmid 4$, en $y \neq 0$.
dus geldt ook $f_{\mathbb{F}_2}^Y(y^4) = 0$ door toepassing van
 $y^8 \in \mathbb{F}_8 - \mathbb{F}_2, f_{\mathbb{F}_2}^Y(y^8) = 0 \Rightarrow f_{\mathbb{F}_2}^Y(y^{12}) = 0$ wat in het
voorgaande aangegeven was.
Wederom zijn y, y^2 en y^4 steeds de nulpunten
van $f_{\mathbb{F}_2}^Y$ in \mathbb{F}_8 .

Eindige lichamen van verschillende grootte kunnen (op isomorfie na) in elkaar liggen: onder welke voorwaarden $\mathbb{F}_q \subsetneq \mathbb{F}_r$, gaan we nu uitzoeken.

Stelling 12.9 voor q en r twee priem machten zijn de volgende utspraken equivalent:

- \mathbb{F}_q is isomorf met deellichaam van \mathbb{F}_r
- r is een macht van q
- er is een priemgetal p met $q = p^m$ en $r = p^n$ waarbij $m|n$

Bewijs. b. \Rightarrow c. als $r = q^k$, $k \geq 1$ geheel, dan is $q = p^m$

voor dus een priem p , we zien dan $q^k = p^{km}$, dus $r = p^{km}$ is de unieke priemontsl. van r , en r is een p -macht p^n met $n = km$ dan $m|n$.

c. \Rightarrow b. als er een p is met $q = p^m$ en $r = p^n$, $m|n$, dan volgt $q = p^m$, $r = p^{km}$ voor $km = n$ in \mathbb{Z} , alle ≥ 1 geheel, en daarmee $r = (p^m)^k = q^k$, dus r is een macht van q .

a. \Rightarrow b. \mathbb{F}_r is een e.d. v.r. over \mathbb{F}_q en dus vinden we zoals in 12.1 een basis $\{e_1, \dots, e_n\}$ voor \mathbb{F}_r over \mathbb{F}_q en is $n = [\mathbb{F}_r : \mathbb{F}_q] \geq 1$ geheel, zodat elke $\alpha \in \mathbb{F}_r$ uniek correspondeert met één van de q^n lineaire combinaties $\lambda_1 e_1 + \dots + \lambda_n e_n$ over $\{e_1, \dots, e_n\}$. Dit bewijst $r = q^n$, $n \geq 1$ geheel.

c. \Rightarrow a. als r een macht is van q (dit is het meest technische deel vd stelling)

Zij M het onth. lichaam van $(X^q - X)(X^r - X)$ over \mathbb{F}_p . En zij $F: M \rightarrow M : x \mapsto x^p$ het Frobenius-automorfisme (immers M heeft karakteristiek lichaam \mathbb{F}_p , en omdat F injectief is en M eindig, want een eindige uitbr. van een eindig lichaam, is F bijgevolg, vgl. 8.5)

Omdat alle nulpunten van $X^q - X$, $X^r - X$ ook in M liggen, zijn $\mathbb{F}_r, \mathbb{F}_q$ op isomorfie na deellichamen van M .

voor $\alpha \in M$ geldt bovendien, omdat $\mathbb{F}_q = \{\alpha \in M : \alpha^q = \alpha\}$
 dat $\alpha \in \mathbb{F}_q \Leftrightarrow \alpha^{p^k} = \alpha \Leftrightarrow F^k(\alpha) = \alpha$
 en evenzo $\alpha \in \mathbb{F}_r \Leftrightarrow F^m(\alpha) = \alpha$. Zij nu, per
 aanname, $q = p^k$ en $r = p^m$, dan met $k|m$ volgt:
 $m = dk$ □

als $\alpha \in \mathbb{F}_q$ dan $\alpha = F^k(\alpha) = F^k(F^k(\alpha)) = \dots = F^{dk}(\alpha)$
 $= F^m(\alpha)$ want $\alpha \Rightarrow \alpha \in \mathbb{F}_r$ □

Opm. Als $K \subseteq \mathbb{F}_r$ en $\mathbb{F}_q \cong K$, dan is K ook uniek:
 het bestaat namelijk uit de q unieke nulpunten van
 $X^q - X$ in \mathbb{F}_r .

Stelling 12.11 zij $q \geq 1$ priem macht. en zij $n \geq 1$ geheel. Dan is

$$X^{q^n} - X = \prod_{f \in M} f \quad \text{in } \mathbb{F}_q[X]$$

waarbij M de verzameling van monische irreducibele polynomen $f \in \mathbb{F}_q[X]$ is waarbij $gr(f) | n$

Bew. Bekijk de uitbreiding $\mathbb{F}_{q^n} \supset \mathbb{F}_q$. Dat is een uitbreiding wegens St. 12.9. (b. \Rightarrow a.)

Er geldt dat $\mathbb{F}_{q^n} = \bigcup_{\mathbb{F}_q} X^{q^m} - X$ en voor elke $m \geq 1$ geheel geldt \mathbb{F}_{q^m} is een deellichaam van \mathbb{F}_{q^n} alleen als $m | n$. Dus als $\alpha \in \mathbb{F}_{q^n}$ nulpunt van $X^{q^m} - X$ is dan $\alpha \in \mathbb{F}_{q^m}$ en α is dan het nulpunt van een irred. mon. polyom $f \in M$ (want $m = gr(f) =$, wegens $\mathbb{F}_{q^m} \cong \mathbb{F}_q[X]/(f)$)

Dus in $\mathbb{F}_q[X]$ moeten alle $f \in M$, mits voor deze f geldt: $f = f|_{\mathbb{F}_q}$ en $\alpha^{q^m} - \alpha = 0$, delers zijn van $X^{q^m} - X$.

Maar $f = f|_{\mathbb{F}_q}$ voor een α met $\alpha \in \mathbb{F}_{q^m}$, $m := gr(f)$ want elk mon. irred. polyom kunnen we een nulpunt geven met de uitbr. $\mathbb{F}_q[X]/(f) \ni (X \bmod f) = \alpha$.

Bovendien geldt voor die α dan weer dat $\alpha \in \mathbb{F}_{q^m} \subseteq \mathbb{F}_{q^n}$ omdat \mathbb{F}_{q^m} isomorf is met deellichaam van \mathbb{F}_{q^n} als $m | n$

dat betekent, aangezien alle $\alpha \in \mathbb{F}_{q^n}$ nulpunten zijn van $X^{q^n} - X$ (zie 12.1), dat α een nulpunt is van $X^{q^n} - X$ en dus dat, wegens $f = f^\alpha$ en f mon. irred en $\alpha^{q^n} - \alpha = 0$ volgt $f \mid X^{q^n} - X$.

dus nu zien we dat alle $f \in M$ <sup>minstens
een keer</sup> delers zijn van $X^{q^n} - X$.
Als we nu aantonen dat het er niet meer kunnen zijn, volgt de ontbinding:

- stel er is een $f \in M$ met f deelt tweemaal $X^{q^n} - X$.

Dan is in \mathbb{F}_{q^n} , α een dubbel nulpunt van $X^{q^n} - X$, waar α een nulpunt van f is. Maar dan is de afgeleide van $X^{q^n} - X$ in α gelijk aan 0, terwijl $(X^{q^n} - X)' = q^n X^{q^n-1} - 1 = 0 \cdot X^{q^n-1} - 1 = -1$ overal. Dus dit kan niet.

- Stel er is een andere factor in de ontbinding in irred. factoren in $\mathbb{F}_q[X]$ van $X^{q^n} - X$ onvermeld

gebleven, zeg g . Maar dan is g dus monisch en irreducibel (dat kunnen we zo kiezen) en $g \mid X^{q^n} - X$. Zij nu $\text{gr}(g) = r$. $r \neq n$ anders was $g \in M$ al vermeld geweest.

Echter, $g \mid X^{q^n} - X$ dan alle r nulpunten van g in $\mathbb{F}_{q^r} \ni \alpha_1, \dots, \alpha_r \notin \mathbb{F}_q$ zijn nulpunten van $X^{q^n} - X$, dus $\in \mathbb{F}_{q^n}$ maar als $\alpha_1, \dots, \alpha_r \in \mathbb{F}_{q^n}$, dan ligt ook $\mathbb{F}_q(\alpha_1, \dots, \alpha_r) \subset \mathbb{F}_{q^n}$ maar dan $\mathbb{F}_{q^r} \subset \mathbb{F}_{q^n}$ terwijl $r \neq n$ tegenspraak.

Oftewel, zonder enig teloerargument vinden we dat alleen $f \in M$ deelt in van $X^{q^n} - X$ en precies één keer, zodat in totaal

$$X^{q^n} - X = \prod_{f \in M} f$$

□

St. 12.14. Zij p priem en $n \in \mathbb{Z}_{\geq 1}$. Dan is de automorfismen groep $\text{Aut}(\mathbb{F}_{p^n}) = \{f: \mathbb{F}_{p^n} \rightarrow \mathbb{F}_{p^n}, f \text{ isomorfie}\}$ een cyclische groep van orde n , en $\text{Aut}(\mathbb{F}_{p^n}) = \langle F \rangle$ waar F het Frobenius automorfisme is.

Bewijs.

1. Laat zien dat $\text{orde}(F) = n$
2. Laat zien dat $\#\text{Aut}(\mathbb{F}_{p^n}) \leq n$
3. Concludeer dat $\cdot \subseteq \langle F \rangle \subseteq \dots$ zodat $\langle F \rangle = \text{Aut}(\mathbb{F}_{p^n})$ en dus is de groep cyclisch en van orde n .

1. Voor alle $x \in \mathbb{F}_{p^n}$ gold $x^{p^n} - x = 0$, want $\mathbb{F}_{p^n} \cong \bigcup_{x \in \mathbb{F}_p} \mathbb{F}_p^{p^n} - x$ en dus $F^{p^n}(x) = (x^p)^n = x = \text{id}(x) \quad \forall x \in \mathbb{F}_{p^n}$, dus $F^n = \text{id}$. Hiermee $\text{orde}(F) | n$.

Echter, als $F^k = \text{id}$, dan dus $x^{p^k} = x \quad \forall x \in \mathbb{F}_{p^n}$ dus alle $x \in \mathbb{F}_{p^n}$ zijn nulpunten van $x^{p^k} - x \neq 0$ maar dat kan wegens 3.7 alleen als $\text{gr}(\cdot) \geq p^n$ dus $p^k \geq p^n \Rightarrow k \geq n$. Dus n is de kleinste waarvoor $F^n = \text{id}$, zodat $\text{orde}(F) = n$ per definitie.

2. Schrijf $\mathbb{F}_{p^n} = \mathbb{F}_p(\alpha)$ voor $\alpha \in \mathbb{F}_{p^n}$ met minimumpolynoom f , van graad n en $f = \sum_{i=0}^n a_i x^i$. Hi: $a_i \in \mathbb{F}_p$.

Bovendien is elke $\sigma \in \text{Aut}(\mathbb{F}_{p^n})$ $\sigma|_{\mathbb{F}_p} = \text{id}$, omdat $\sigma(1) = 1$ per definitie, en elke $y \in \mathbb{F}_p$ is te schrijven als $y = \underbrace{1 + \dots + 1}_{\text{hoogte } p-1 \text{ 's}}$ dus $\sigma(y) = \sigma(1 + \dots + 1) = \sigma(1) + \dots + \sigma(1) = \underbrace{1 + \dots + 1}_{=y} = y$, overal steeds hetzelfde aantal termen. Hieruit volgt $\sigma(a_i) = a_i$. Hi.

$$\begin{aligned} \text{Dus: } 0 &= \sigma(f(\alpha)) = \sigma\left(\sum_{i=0}^n a_i \alpha^i\right) = \sum_{i=0}^n \sigma(a_i) \sigma(\alpha)^i = \sum_{i=0}^n a_i \sigma(\alpha)^i \\ &= f(\sigma(\alpha)) \end{aligned}$$

Dus voor elke $\sigma \in \text{Aut}(\mathbb{F}_{p^n})$ volgt dat $\sigma(\alpha)$ nulpunt is van f , en $f \neq 0$, $\text{gr}(f) = n$. Dus wegens 3.7 volgt weer dat $\#\text{Aut}(\mathbb{F}_{p^n}) \leq n$, en dit voltooit het bewijs. \square

Een lichaamstheoretisch gevolg van deze Groepentheoretische stelling is weer:

12.15 Zij $f \in \mathbb{F}_p[X]$ monisch en irreducibel, p priemgetal en zij α een nulpunt van f in een uitbr. van \mathbb{F}_p . Dan geldt in $\mathbb{F}_p(\alpha)$:

$$f = \prod_{i=0}^{n-1} (X - \alpha^{p^i})$$

Bewijs elke $F^i(\alpha)$ is anders voor $i = 0, \dots, n-1$ dan α omdat F orde n heeft, en bovendien is elke F^i een automorfisme zodat $F^i(\alpha)$ een nulpunt van f is. We vinden zo nu n verschillende nulpunten van f , nl. $\alpha, F(\alpha), F^2(\alpha), \dots, F^{n-1}(\alpha)$. En dit zijn ze wegens 3.7 allemaal geïnd gr(f) = n .

Dus volgt dat voor elke $i = 0, \dots, n-1$, $X - F^i(\alpha) = X - \alpha^{p^i}$ een factor is van f in $\mathbb{F}_p(\alpha)$ (aangezien $\alpha^{p^i} \in \mathbb{F}_p(\alpha)$ voor alle i .)

$$\Rightarrow \text{de ontbinding } f = \prod_{i=0}^{n-1} (X - \alpha^{p^i})$$

□

Vbd in \mathbb{F}_8 : neem $x^3 + x^2 + 1 \in \mathbb{F}_2[X]$ mon. irreducibel, dan heeft het een nulpunt $\gamma \in \mathbb{F}_8$ (allemaal zelfs) en in $\mathbb{F}_2(\gamma)$ is het $(X - \gamma)(X - \gamma^2)(X - \gamma^4) = (X - \gamma)(X - \gamma^2)(X - \gamma^4)$